

Ovaj tekst je Laura Knight-Jadczyk napisala 1994., bez obzira koliko je godina prošlo od njegova postanka, uradak je još uvijek aktualan i za mnoge informativan.

Originalni tekst možete pročitati na:

<http://www.sott.net/articles/show/142793-Alien-Abduction-Demonic-Possession-and-The-Legend-of-The-Vampire>

Napomena: Ovaj tekst je napisan pred kraj 1994. Mnogo informacija se pojavilo od tada kao rezultat neprekidnog istraživanja. Predložili bi čitatelju da bi bilo dobro pročitati našu [Kronologiju u istraživanja o tajnoj vladi](#)

kao i našu diskusiju o

[Kozmičkoj KONTRA OBAVJEŠTAJNOJ DJELATNOSTI](#)

za puno potpuniju (iako još uvijek u procesu stvaranja) informacijsku bazu. Ove dodatne informacije mogu baciti drugačije svjetlo na "poimanje" fenomena u sadašnjosti, iako su im preteče iste.

Ljude su od pamtivijeka posjećivala raznorazna čudnovata bića. Neka od njih su bila potpuno fantastičnog opisa kao i aktivnosti. Do sada je najučestaliji tip, ustvari bio humanoidan-- što znači da je imao neke sličnosti sa ljudskom fizičkom konfiguracijom-- iako su njihove moći bile nad-ljudske.

Jedna od zajedničkih odlika tih posjeta je da biće sa čudnim, svjetlucavim ili prodornim očima dolazi po noći i nekako siše energiju, krv, ili životnu snagu od žrtve koja je onemogućena zvati u pomoć jer je umno i tjelesno paralizirana.

Drugi najčešći efekti su neobična svjetla i pad temperature.

Zabilježeno je da ta čudna bića imaju razne moći koje uključuju sposobnost da nestanu, lete, kontroliraju vrijeme, upravljaju ponašanjem životinja, mijenjaju svoj oblik u životinjski, da prolaze kroz čvrste objekte i da seksualnim odnosom prave hibridnu djecu sa svojim žrtvama. Pravljenje takve djece, čini se, jedino je moguće ako dođe do interakcije "muškog" bića sa ženom iz porodice ljudi, iako su uobičajeni i drugačiji incidenti sukubusa, kad žensko biće, ima seksualni odnos sa muškarcem iz porodice ljudi.

U svojoj klasičnoj studiji Putovnica za Magoniju (1969), francuski je znanstvenik Jacques Valle prezentirao mnoge primjere sličnosti između pojavljivanja vila i NLO-a. Jean Bastide, u La memoire des OVNI (1978) je otišao korak dalje i rekao: „moderni kontakti uspostavljeni sa

vanzemalcima poštuju potpuno iste zakonitosti kao i kontakti u prošlosti sa bićima koja su imala manje više ljudsku formu“.

Klasičan primjer navodne tjelesne intrakcije sa sukubusom je prezentiran u knjizi naslovljenoj Opsjednuti. Slijedi zabilježeni intervju sa žrtvom:

P: Kako ste primijetili da nešto nije u redu?

O: Način na koji sam se probudio, pretpostavljam.

P: Nešto je bilo drugačije u tome?

O: Da, bilo je kao da sam – oh, bačen sa litice ili tako nešto. Znae, kao da me je neka nasilna radnja probudila.

P: Možete li opisati što ste vidjeli?

O: Isprva nisam vidio ništa. Samo sam osjećao tu ogromnu paniku – nisam bio siguran jesam li imao noćnu moru ili ne.

P: Što vas je uvjerilo da niste imali noćnu moru?

O: Njene krljušti.

P: Njene krljušti. Pod to mislite na krljušti kao kod zmije?

O: Da.

P: Rekli ste „ona“. Te krljušti su bile na ženi?

O: Da.

P: Da li bi ste je mogli opisati?

O: Da budem iskren, mrzim i pomisliti na nju. Njena koža je bila papirnato bijela, ali je bila po nekim mjestima pokrivena sa krljuštima koje sam već spomenuo, a na drugim mjestima sa otvorenim ranama, kakve biste mislili da ima gubavac ili nešto tako. I iz tih rana je curio gnoj.

P: Koliko je bila stara?

O: Pretpostavljam šezdeset-pet ili sedamdeset godina. Ne mogu biti siguran.

P: Što ste još najprije primijetili o njoj?

O: Imala je dugu, bijelu, istrošenu kosu i njene oči su bile potpuno crvene a unutrašnjost njenih usta i usne su bile zelene. Neki od njezinih zubi su nedostajali a one koje je imala su bili vrlo

dugački i vampiroliki.

P: A njeno tijelo?

O: To je bila čudna stvar. Njeno tijelo je bilo čvrsto, znate, kao u mlade žene.

P: Što je uradila?

O: Nekako me je paralizirala. Vidio sam je kako izlazi iz sjene do našeg kreveta i osjetio sam što mi želi uraditi ali je nisam mogao zaustaviti.

P: I što se onda dogodilo?

O: Onda se uspela na mene, u dominantnu poziciju i počela me jahati. To je jedini način na koji bi to mogao objasniti.

P: Je li bilo ugodno?

O: Ne, ne. U stvari, ne sjećam se da sam išta osjećao, osim panike i potpunog terora.

P: Što je Janet radila za vrijeme svega toga?

O: Malo nakon što sam se probudio i bio budan na neko vrijeme shvatio sam da je Janet ranije otišla na donji kat da bi spavala na kauču, što ponekad zna uraditi za velikih vrućina.

P: Što je biće učinilo slijedeće?

O: Dolazilo je do seksualnog klimaksa. Samo je pogledala na mene i osmjehnula se pokazujući te nevjerovatne zube. Pokušao sam odvratiti svoj pogled od nje ali je nešto prikovalo moje oči na nju. Mogao sam znati kad je doživjela orgazam jer bi se malo protresla i osmjeh bi joj se povećao.

P: Imala je orgazme?

O: O da, moglo se to vidjeti po njezinim izrazima i pokretima.

P: I što se onda dogodilo?

O: Onda je nestala.

P: Samo tako?

O: Samo tako. Samo je nestala. I to je trenutak kada sam primjetio ljepljivu supstancu svuda po meni.

P: Ljepljivu supstancu?

O: Da. Pretpostavljam da bi je mogli usporediti sa spermom, barem njezinu teksturu. Ispuštena je iz kreaturine vagine. I boljelo me je.

P: Boljelo?

O: Da, kao da sam imao dugotrajan seks, iako je u stvari trajao samo par minuta. Ali onda sam se počeo pitati da se nisam onesvijestio za vrijeme njega, jer kao što sam rekao, genitalije su me vrlo boljale.

P: Što se onda dogodilo?

O: Otišao sam u kupaonicu i pregledavao sam se. Tekućina po mom tijelu imala je vrlo jednak miris. Otišao sam pod tuš i isprao sam je što sam brže mogao. Morao sam vrlo jako trljati.

Vjerovanje da su ovo nadnaravna bića se može naći u svakom društvu oko svijeta. Ovo je uobičajena tema u svim religijama i folkloru. Čini se da su izvještaji, pod krinkom fenomena otmica od strane NLO-a/vanzemaljaca, toliko česti u današnjim danima kao što su i uvijek bili. Incident koji je imao slične paralele sa gore navedenim slučajem je zabilježen u nedavnoj knjizi:

„Ovaj put, dok je ležao na stolu, nakon što je morao popiti tekućinu koja je mirisla na cimet, vidio je bjelokosu ženu koja je hodala prema njemu. Rekao je da je ona izgledala blago i možda čak suosjećajno. Popela se na njega, inicirajući seksualni odnos, i kad je bilo gotovo otišla je od njega.“

„Sjeća se da se jednom kad je imao trinaestak godina probudio i vidio čudnu ženu, tamnih očiju sa bijelom tankom kosom, prišla mu je u nepoznatom okružju. Popela se na njega i počela sa seksom, ipak to Casey-ju nije bilo nimalo erotično.“ (Into The Fringe, napisala Karla Turner, PH.D., 1992).

Enciklopedija o Vilama (Briggs, 1976) daje mnoge primjere vilinskih otmica. Sličnosti između vilinskih otmica i otmica NLO-a su također interesantne za primijetiti. Ljudi koji su tvrdili da su imali interakciju s vilama, općenito su izvještavali o tragovima na tijelu koji su istovjetni izvještajima o vanzemaljskim otmicama. Vilinske otmice i otmice NLO-a također pokazuju zapanjujuće sličnosti sa aktivnostima inkubusa i sukubusa. Gotovo uvijek otetom se daje gusta tekućina za piće. Žrtva biva paralizirana i onda odnešena levitacijom. Vile su putovale u cirkularnim objektima svijetla o kojima se također često izvještava pri otmicama NLO-a. Još jedna sličnost sa scenarijom otmica NLO-a je biće koje slični na bigfoot-a koji se zove „bogie“ u vilinskoj literaturi. Mnoge takozvane vile i vanzemaljci izgledaju i ponašaju se vrlo slično onome što je bilo opisivano kroz povijest kao demoni.

Stvar je u tome da imamo tradiciju koja se proteže u prošlost na tisuće godina o bićima koja otimaju ljude i njihovu djecu; ova bića lete u kuglama od svijetla, mogu paralizirati svoje žrtve, prouzrokovati amneziju o događaju, natjerati žrtve da piju čudna pića, imati seksualni odnos sa njima i, u mnogim slučajevima, mogu ih na kraju dovesti do ludila, fizički ih uništiti, ili preuzeti njihova vlastita tijela i koristiti ih u vlastite svrhe. Ovo preuzimanje može biti trajno ili polutrajno.

(Preuzimanje se događa nakon dugog vremena slabljenja volje kroz ponavljajuće prisilne posjete koji uglavnom uključuju sisanje energije kroz seksualni kontakt.)

Neki okultisti vide bilo kakvu seksualnu aktivnost kao dio niže ljudske prirode. Drugi to vide kao sakrament. Cornelius Agrippa opisuje kopulaciju kao „prepunu čarobnih darova“, dok Aratus kaže:

„Dok fizička unija muškarca i žene vodi do ploda koji je kompozicija i jednog i drugog, na isti način unutrašnjost i tajna asocijacija muškarca i žene je kopulacija muške i ženske duše, koja je predodređena da proizvede odgovarajući plod božanskog života.“

Mnogi okultisti vjeruju da je misteriozna psihička energija koja producira sve fenomene u biti seksualne prirode. U suštini stvari, poltergeist aktivnost je uglavnom asociirana sa poremećenim adolescentom koji je u nemogućnosti da „uzemlji“ svoju seksualnu energiju. Tvrdi se da su seksualne struje libida manifestacija energije koja može biti prenijeta s jedne na drugu osobu. Na ovaj način, predlaže se, stari mogu crpiti životnu energiju od mladih osoba. Na primjer, kralj David je redovito spavao sa mladim djevicama nakon što je ostario, ista tehnika se koristila u klasičnoj Grčkoj i Rimu sa djelomičnim uspjehom. Izvješteno je da je car Barbarossa hvatao mlade dječake za njihove trbuhe i genitalije da bi „okusio i apsorbirao njihovu energiju“; Papa Inocent VIII koristio je zdravu mladu djecu da ga udaraju i na taj način prebace svoju energiju na njega.

Neki ljekari iz prošlosti su išli tako daleko da su stvorili hipotezu o tome da je životna energija snažno koncentrirana u mladoj krvi i predlagali su da bi vampirizam trebao biti korišten od strane onih koji su oslabljeni starošću.

Legende o vampirima su opstale od početka zabilježene povijesti. Problem leži u odvajanju istine od izmišljotine. Činjenica je da nam zapisi u Istočnoj Europi govore o nečemu zvanom vampirizam što je doseglo gotovo epidemične razmjere u 18-tom stoljeću. Priče su prilično jezive i mnogi detalji moraju biti pripisani prestravljenim izmišljotinama praznovjernih seljaka, ipak dosta je dokumentacije toliko detaljizirano i svjedoci su toliko poštovani da se čini nemoguće da od svega toga nema ničega. Pitanje je, što je to? Ideja o lešu koji izlazi iz lijesa po noći da bi sisao krv živih, čini se poprilično iracionalnom i mislim da je možemo odbaciti kao zbunjena izvješća o fenomenu potpuno drugačije prirode.

Još prije pisane povijesti ritualno pijenje i prosipanje krvi je bio ključan element žrtvovanja, dobivanja moći i zadovoljavanja bogova. Za život, jedan treba imati krv. Iz čega se ta ideja uzdigla?

Dugi su niz godina okultisti raspravljali i pisali o demonskim krvopijskim materijalizacijama. Dion Fortune je vjerovao da astralno tijelo može pobjeći iz živućeg tijela osobe i preuzeti drugu formu kao što je ptica, životinja ili vampir. Vjeruje se da je vampirizam zarazan; osoba koja je vampirizirana, ostala bez vitalnosti, je smatrana psihičkim vakuumom koji onda siše energiju od ljudi koje susreću u dnevnom životu. Ova energija je onda dostupna vampirskom entitetu na njihovom sljedećem skupljanju.

Kulturni vampir, stvoren uglavnom od strane Bram Stoker-a 1897 godine, nosi prizvuke seksualnosti koji mogu biti više nego puke slučajnosti. Kombinacija nasilja, psihološkog zastraživanja, seksa i odustajanja od životne sile, učinile su vampirizam vrlo popularnim. Postojali su brojni pojedinci koji su zvani ili su sebe nazivali vampirima; ni jedan od ovih perverzija nije ustvari ustao iz mrtvih iako su počinili ubojstvo i/ili pili krv. Oni nisu bili vampiri u nadnaravnom smislu riječi. Ali ipak, veza između nadnaravnoga vampirizma i seksa je duboka. Moramo se zapitati što je nevjerovatna fascinacija koju vampirizam ima na podsvjesni um većine ljudi. Čini se da je to spoj seksualnog uzbuđenja, predavanja posesiji sa obećanjem besmrtnosti i uzbuđujućeg zla. Seks i nadnaravno: nepobjediva kombinacija.

Britanski glumac Christopher Lee je objasnio privlačnost vampira govoreći:

„On nudi iluziju besmrtnosti...podsvjesnu želju beskonačne moći koju svi imamo... biće nevjerovatnog uma i fizičke snage“

Ali ova spisateljica misli da tamo može biti još važnijih razloga za ovu fascinaciju; koja je još dublja i više primorava.

Iluzija besmrtnosti! To je vrlo slično onome što je ponuđeno žrtvama otmica od strane NLO-a:

„...Frank i James...oba dvojici je bilo rečeno da nova tijela nekako bivaju napravljena ili pripremljena za nas.“ (Turner, 1992)

Jedan od najčešćih efekata vampirske aktivnosti je fizička iscrpljenost bez razloga. Ovaj se fenomen često pojavljuje u scenarijima otmica NLO-a kao što se vidi iz slijedećeg:

„Kroz cijelu jesen i zimu, osjećali smo se bukvalno pod opsadom sila i entiteta koje nismo mogli dokučiti...slijedeće jutro, ja se jednostavno nisam mogla probuditi. Bez obzira koliko sam to pokušavala ili koliko god čaja sam pila, bila sam omamljena cijeli dan, pa ipak nisam imala razloga za toliku iscrpljenost...“ (Turner, 1992)

„...ali kao što je iznenada bila oraspoločena, sva njezina energija je isisana i gotovo je pala na pod zbog gubitka svijesti....Megan je opala na kauč, nije mogla progovoriti čak ni otvoriti oči kroz gotovo pola sata.“ (Ibid.)

Još jedan od najčešćih psihičkih fenomena je poltergeist. Povezan je s fenomenom nevidljivog napadača. Ogrebotine se pojavljuju na tijelima nekih žrtava poltergeist-a, i u jednom slučaju je policajac koji je vodio istragu vidio kako se rezovi pojavljuju spontano na nogama i prsima žrtve poltergeist-a koja je vrištala. Primjer iz vrlo nedavno istraženog slučaja otmice NLO-a koji sadrži elemente seksa, poltergeist stigmatu i mogućeg vampirizma:

„...probudio se u svom krevetu sa čudnom ženskom tuđinkom kraj sebe. „Pokušavala me je uzbuditi, „kazao je. „Ona se popela na mene i pokušala dobiti reakciju od mene, znate, seksualnu. Ali ja sam nastavio odbijati, odgurnuo sam je od sebe i molio je da me ostavi na miru...bila je skroz naga, i bila je vrlo hladna kad me dotakla.“ ...“Pronašao sam ove tragove jutros,“ pokazao je...tri velika ubodna ožiljka na koži, na zadnjem dijelu potkoljenničnog mišića

koji tvore jednako straničan trokut.“ (Turner, 1992)

„...Boravio je sam u prijateljevu stanu, srušio se na krevet nakon mnogih sati samotnog tumaranja ulicama, kad se probudio njegova leđa su bila prekrivena modricama i ogrebotinama.“ (Ibid.)

„...Kasno u noć sjedio sam na kauču. I odjednom, kauč je počeo poskakivati gore dole, i tada je ova hoklica počela poskakivati. Mislim, stvarno poskakivati. Tresla me je!“ (Ibid.)

„Cijeli se krevet počeo tresti, i kad sam se pokušao pomaknuti, otkrio sam da sam paraliziran. Nisam čak mogao ni govoriti, ali sam nekako konačno uspio prošaptati molitvu, tražeći boga istine i ljubavi da učini da ova zastrašujuća sila nestane. Ponavljao sam molitvu ponovo i nanovo, sve dok paraliza nije prestala, ali se krevet još nasilnije tresao kako mi se snaga povećala...Pokušala sam probuditi Casey-ja i reći mu što se bilo dogodilo, ali on se pospano okrenu na stranu bez odgovora...u tom trenutku su mi prišle tri žene. Tješile su me kazavši, „Vi ste uradili pravu stvar, prošli ste test.“ (Ibid.)

Tu imamo zasigurno nevjerojatne paralele. Prvu stvar koju primjetimo dubko izučavajući ovaj fenomen je da se neki susreti sa entitetima čine slučajnim dok se drugi čine jasno usmjereni na specifičnu osobu. Pitamo se da li su naizgled slučajni susreti zaista slučajni kao što se čine. Da li se manifestacija javlja kao odgovor na neku skrivenu potrebu, psihološko stanje koje priziva vanjsku intervenciju neke vrste? U tom pogledu, francuski istraživač NLO-a Jean-Francois Boeded, u svojoj knjizi *Fantastiques rencontres au bout du monde* (1982) navodi da trebamo pojmiti početak događaja mnogo prije stvarnog iskustva viđenja. On navodi mnoge slučajeve u kojima su svjedoci imali predosjećaj da će se nešto dogoditi, ili su zbog nekog razloga otišli kući drugim putem, ili su otišli na neuobičajenu šetnju. Čini se da su nekako svjedoci bili pripremljeni za iskustvo koje su tek trebali iskusiti.

Ovaj fenomen je dio i odjeljak vanzemaljskih otmica, vampirskih sindroma i sindroma opsjednutosti. Kada su opsjedajući entiteti bili pitani za vrijeme egzorcizma o tome kako su izabrali žrtvu za opsjedanje, često su odgovarali da je subjekt izabran prije nego se rodio. U većini slučajeva, linija kontakta i polagano građenje napada može se pratiti natrag u djetinjstvo. Općenito se može reći da je proces opsjedanja počeo prije nego li su žrtva ili oni oko nje postali svjesni znakova.

U većini slučajeva postoji osjećaj prisutnosti prije nego li se stvarni susret dogodi. Vanzemaljska otmica Betty Andreasson je klasičan primjer. Opisani scenarij je vrlo uobičajen u mnogim slučajevima otmica. Za svrhu usporedbe, pogledajmo skraćenu verziju.

Svijetlo se pojavilo s vanjske strane prozora. Ostatak njezine obitelji je naizgled upao u stanje usporene animacije. Četiri mala stvorenja su ušla u sobu prolazeći ravno kroz vrata. Jedan od njih je s njom komunicirao telepatski i odveo ju je van gdje je čekala ovalna letjelica. U letjelici su je podvrgli bolnim fizičkim ispitivanjima. Sonda je bila gurana kroz njen nos. Drugu sondu su joj umetnuli u njen pupak i bilo joj je rečeno da je mjerena za rasplodivanje. Zatim su je natjerali da sjedne na staklenu stolicu gdje je bila okružena prozirnim pokrovom i uronjena u tekućinu; mogla je disati kroz cijevi prikačene za njen nos i usta. Slatka tekućina je puštena u njena usta.

Kad je puštena sa stolice otkrila je da je doputovala do vanzemaljske planete. Dva stvorenja su je povela kroz tunel i niz komora. Prva je bila puna malih stvorenja nalik reptilima; druga je bila veliki prostor obojen u zeleno gdje su lebdjeli iznad piramida do grada misterioznih kristalnih formi. Odveli su je u jednu od tih kristalnih formi gdje je srela divovsku pticu koja se rasprsnula u svjetlo i skupila u hrpu žari. Glas joj je rekao da je ona odabrana za specijalni zadatak koji će joj biti otkriven. Kad je Betty navela da vjeruje u Boga, glas joj je rekao da je zato i izabrana...vođa, Quazgaa, joj je rekao da su tajne zaključane u njenom umu. Nakon toga je otpraćena nazad kući gdje je vidjela ostatak njene obitelji u stanju usporene animacije. Vanzemaljci su odveli obitelj na spavanje.

Vampir ili vanzemaljac? Vanzemaljac ili vampir?

Slijedeći slučaj je skraćeni zapis dokazive demonske infestacije, opsjedanja i mogućeg potpunog posjedovanja koji je detaljno dokumentiran i objašnjen u Demonskom sindromu od Nancy Osborn:

„Soba je bila okupana u maglovitom, blistavom odsjaju. Snažan miris ozona...hladan nalet vjetra puhnuo je kroz otvoren prozor...Anni je izgledalo čudno da mjesec sjaji tako jako po oblačnoj noći. Počela je ustajat iz kreveta. Tri tamne siluete su se materijalizirale kao da su ušle kroz otvoren prozor.... njen muž...je spavao, potpuno nesvjestan svega...dvije od tih figura su stajale u pozadini, treća je prišla bliže...on je bio viši od ostalih...Dok je vođa prilazio, dvoje manjih stvorenja su naizgled lebdjeli u pozadini, nerazgovjetno brbljajući...misteriozni uljez nije imao kompletno tijelo...Bilo je odjeveno u crni lebdeći pokrov sa dvije ruke koje su se protezale iz rubova...ali nisu bili ljudski dodatci. Nisu bile normalne, uobičajene ruke, već rascijepljene kao kod svinja. Zubi i usta nisu izgledala ljudskima. Na mjestu gdje su sjekutići trebali biti virila su četiri očajnika, a grube, trnolike projekcije su bila najbliža sličnost ljudskim zubima. Lice mu je imalo oblik badema a koža je bila ružičaste boje. Ali oči su bile te koje su najviše zastrašile Annu, jer su imale tamnocrveni odsjaj...Stvorenje je imalo samo malu količinu žilave kose koja je stajala prema gore, a uši su bile šiljaste...nije bilo stopala...stvar se micala jedrenjem i lebdenjem...

[Entitet je rekao] 'Došao sam da te odvedem sa sobom, Ann Haywood. Ti si izabrana da bi bila ujedinjena s nama. Predaj mi se i ja ću ti dati mir i ugodu.' ...osjećaj euforije je preplavio. Bila je to topli, smiren osjećaj...uložila je napor i počela se ponovo moliti... 'Ti i tvoj prokleti Bog! On ti više nije od koristi. Zar ne razumiješ? Ja sam došao po tebe. Opusti se i prepusti. Više nikad nećeš biti bolesna ili zabrinuta. To je mjesto mira i topline kakvo si iskusila prije nekoliko minuta. Prepusti se, prepusti se!' Dok je čudovište nagovaralo, prilazilo je sve bliže i bliže Anni. Napokon su se njegova usta širom otvorila i počela prekrivati njeno lice sa svojim ljepljivim ždrijelom. Vrućina njegovog daha i nepodnošljiv smrad koji se širio iz njega kao da su slabili Annu. Pljuvačka stvorenja se činila užasno hladna i ljigava dok je čudovište sisalo životnu energiju iz nje...Anna se počela žarko boriti...stvorenje je siktalo od razočaranja. 'Ja sam tvoj mir, i ja sam tvoja snaga. Ja ću se od sada brinuti za tebe. Bog ne postoji'. Sva su tri entiteta izašla kroz zid sobe u noć...' (Osborn, 1982)

I sa jezovitim sličnošću možemo pronaći određene zajedničke slike koje su se također dogodile u drugim slučajevima vanzemaljskih otmica i demonskih infestacija.

„Astralno putovanje na neko nepoznato, egzotično mjesto je bila standardna stavka. Ona je vidjela egipatske piramide...to je bilo tada kad je Ann-a osjetila da je dio vječnosti...besmrtna...sigurna, sretna i oslobođena boli.“

U intervjuu sa novinarom, Ann Haywood je pokušala objasniti kako ju je Dama transportirala kroz vrijeme na udaljena mjesta.

„Ona stavlja ogrtač oko mene i onda se moj um odvaja od mog tijela. Mogu pogledati prema natrag i vidjeti ga kako tamo leži. Onda idemo prema gore kroz strop, iskačemo kroz krov, i letimo u svemir. Jedne noći Dama me je odvela nazad u prošlost. Bili smo u stranoj zemlji i ljudi su imali staromodnu odjeću. Dama je preuzela izgled prelijepe žene u plavoj odjeći. Izvodila je čuda za njih...“

Odjednom je Ann-ino lice postalo blijedo i zamolila je da je ispričaju. Njen uzvik boli se čuo iz kupaonice gdje je našla utočište. Kad je Anna izašla, šmrcala je i držala se za svoj trbuh. Dama ju je divljački napala jer je otkrila da su kroz povijest, stvorenja kao Dama uzimale oblik svetaca. Tada oni koriste lakovjernost ljudi da obmanjuju i dezinformiraju ljude tako da vjeruju da vide čuda. Anna je preklinjala novinara da izbriše taj dio intervjua.“ (Osborn, 1982)

I simptom koji podsjeća na vampirski i slučaj Karle Turner, Ann Haywood je isto propatila: susret sa Damom je uvijek bio fizički iscrpljujuć. Ann se osjećala iskorištenom svaki put kad bi je stvorenje uzelo. I njezino zdravlje je propadalo sa svakim napadom. Demon ju je polako ubijao i fizički i mentalno. Ako je željela voditi ljubav sa svojim mužem, Dama bi joj rekla: „Ann, ne troši vrijeme na beskorisnu kopulaciju. Treba mi tvoja snaga. Ti si moja...“

Annin demon je također puno više govorljiv i trebali bi stati i razmotriti da li je njezina priča činjenična ili je to u stvari još više laži i obmana. U slučaju vanzemaljskih otmica, scenarij prati sindrom demonske infestacije do točke: vanzemaljci su rijetko, ako ikad, prisiljeni priznati njihove opake nakane. Demoni, ako ih se pita pod određenim okolnostima, postaju vrlo pričljivi.

„Dama se pretvorila u leoparda pa onda u zvijer nalik vuku. 'Mi možemo uzeti bilo koji oblik koji izaberemo...Moja vrsta upravlja ovim svijetom. Sudbina je promijenjena zauvijek kad se jedan od nas pojavi...Uskoro, ne samo ti, Ann, već cijeli svijet će nas znati. Prije dvijetisućite godine, nitko neće poricati naše postojanje. Ali prije nego li se tvoja duša vrati duhu, druga te mora zamijeniti. Postoji jedna sada na koju se utječe.'“

„Mehanički zastoji su prevladavali kad god bi Ann bila prisutna. Eugene Wyatt je sproveo originalni intervju prije nego li je dodijelio reporteru za rad na posebnom članku koji je trebao biti objavljen u novinama Tennesseean [izdanje, 04.06. 1978]. Zapis je bio snimljen na profesionalnoj opremi. Pa ipak, mašina je potrgala traku....Gospodin Wyatt je rekao na zapisu: kompjutor je odmah zakazao i morali smo ga resetirati dvaput. Kad smo pokušali urediti priču na terminalu video zaslona, on je također zakazao. Cijeli dio sa strujnim napajanjem je mora biti promijenjen. Jednostavno je izgorio.“

„Kad je lokalna televizijska postaja napravila neke snimke Anne u njezinoj kući i poslije ih

pregledala kroz monitor u postaji, film je ispao zasljepljujuće crven. Tehničar je rekao da nikad nije vidio sličnu anomaliju.“ (Osborn, 1982)

Ovo je skraćena verzija Ann-inih napomena iz nekoliko intervjua:

„Govorim da tamo postoje nevidljivi svjetovi i bića koja ih nastanjuju. Samo zato što ih mi ne možemo vidjeti ne znači da ne postoje...Svaka životinja ima prirodnog neprijatelja. Isto tako i ljudi. To nije bolest ili smrt, već užasna stvorenja koja nas promatraju sve dok ne postanemo slabi. Tada kruže oko nas kao lešinari koji ključaju leševe. Kad se to dogodi, mi postajemo duhovno slomljeni. To je tada kad ljudi rade užasne, nezamislive stvari. Kad počine samoubojstvo ili ubiju druge i samo stvore jad za svakog. Često, žrtve završe u umobolnicama...

Jedno od tih čudovišta živi u meni...ona me jedino povređuju kad joj prkosim. Nastojim ju održavati zadovoljnom. Ona je jako temperamentna i ima užasnu narav. Dama ne voli ni religiju. Ona ne vjeruje u Boga kao ja. ...Dama ne komunicira direktno ni sa kim osim sa mnom. Neki su je vidjeli, i ostavila je svoj glas na kasetnim trakama, ali nikad nije direktno pričala ni sa kim osim sa mnom. Mogu s njom pričat naglas ili mislima. Ona zna sve što ti i ja govorimo i mislimo. Kad ona govori, ima glas žene. Kad je ljuta ton je dublji.

Izgleda da Dama sve zna...nekad pričamo o mjestu na koje me ona želi odvesti. Kaže da ću naći mir i odmor, bez brige, bez bolesti i da neću morati umrijeti bolnom fizičkom smrću kao svi drugi...Nikad nisam otišla cijelim putem na mjesto gdje me želi odvesti jer sam se bojala da se neću vratiti... kad sam s njom to je obično vrlo ugodan osjećaj – kad je dobre volje – toplo je i mirno... svi moji problemi su izbrisani...samo potpuna tišina i mi smo zajedno....

...jednu stvar koju Dama ne voli je to da se ja mnogo molim. Ona misli da to nikad ne bi trebala raditi. Ako ne prestanem kad ona to zatraži onda se ona naljuti...moje molitve ometaju moj odnos sa njom...Ja ne mislim da se ona boji Boga. Kad idem u crkvu, ne da mi da se koncentriram na ono što govori propovjednik. ...nekako mi odvraća pažnju i čeka izvan granice crkvenog zemljišta da joj se vratim...Isprva sam mislila da je Vrag... Zbog toga plačem mnogo... kad postanem depresivna zbog toga, Dama me u trenu izvuče iz loše volje....kaže mi nešto o njenoj strani svijeta –gdje ću ja ići i što ću raditi i to promijeni moje gledište i onda se počnem šepurit ...nema patnje, nema brige, nema smrti, zemlja koja je ispunjena sa obećanjem, gdje ideja da nešto možeš napraviti od sebe ne postoji –ti već jesi nešto...izgleda kao trzanje rata, a ja sam u sredini.

Da ne volim svoju obitelj, vjerojatno bi već otišla sa njom. Mnogo puta sam u iskušenju da se predam... Ona me isto tako pokušava nagovoriti da ne mogu pomoći nikome drugom tko ima problem kao ja. Kaže da moj nije mentalna bolest...To je sukob realiteta... U početku sam stvarno bila užasnuta. Okrenula bih se i ona bi bila tamo. Bojala sam se otići spavati po noći, jer bi dolazila uglavnom noću, kad je sve bilo mirno, ili po danu kad sam bila sama kod kuće. Ali uglavnom bi se pojavljivala noću, kad bih se smirila. Ona dolazi, i mi odlazimo zajedno. Stavlja ogrtač oko mene i izgleda kao da odlazim u zemlju snova. Dama me odvodi na divna mjesta ovdje na ovom planetu ili na drugim planetima i ponekad u davnu, davnu prošlost. Ponekad čak posjećujemo budućnost, ali ne shvaćam ništa od toga...

Još uvijek se ne mogu naviknuti na njen izgled...ne izgleda kao mi. Ne uopće. Izgleda da uopće nema istu strukturu tijela kao ljudi. Kad me dotakne sa rukama, to je kao doticanje suhog leda...njene ruke se samo zalijepe za moju kožu, i ostavljaju crvene tragove kad god me dotakne...fizički kontakt bocka zbog hladnoće i isto tako malo peče...kad želi može kontrolirati moje misli.

Ako želi da kažem nešto o njoj dok sluša razgovor, dopustit će mi da zapamtim stvari. Ali ako ne voli osobu, sve informacije o njoj su izbrisane iz mog uma kao da ne postoji. Kaže da je vrijeme da pričam o njoj. Također, kaže da će uskoro cijeli svijet znati o njenoj vrsti...

Rekla mi je da sam izabrana...ona treba ljude...ona treba moj dah. Dama to treba kako bi mogla preživjeti u ljudskom svijetu. To mora imati svakodnevno da bi mogla postojati u našoj stvarnosti. Opskrbljujem je sa dahom života svaki dan, ponekad toliko često kao tri ili četiri puta dnevno. Više trošenja energije sa njezine ili moje strane zahtijeva više hranjenja dahom...to je isti osjećaj kao kad hiper-provjetravanja...Dama mora imati dah da bi mogla ostati ovdje...

Znam da ću se morati odreći svoje obitelji zato jer su kršćani. Bila sam spašena jedno vrijeme dok Dama nije stigla u moj život. Ona kaže 'Ne znam zašto vjeruješ u stare knjige koje govore o Bogu kojeg moraš štovati. Da Bog pripada drugim ljudima a ne tebi. Jesi li ikada vidjela Boga? Vidiš mene i znaš da sam stvarna, da postojim.' ...čini se da je tamo nešto kao skupljanje vojske. Snažna stvar na obje strane...rekla je da će me uvjeriti prije ili kasnije da tamo nema Boga...Raste pomoću pokvarenosti.“ (Osborn, 1982)

U svakom slučaju fizičkog vampirizma ili stvarne opsjednutosti tamo uglavnom postoji stvarna ulazna točka, točka u kojoj duh ulazi u odnos sa individuumom i u kojoj je donijeta odluka od strane žrtve da se dopusti taj susret. Ovo se često događa jednostavno zbog toga što žrtva nije svjesna važnosti događaja. To se čini kao mali događaj i može biti rezultat umora, mentalne uzbuđenosti, frustracije, boli i ostalih psiholoških faktora koji predodređuju oslabljeni psihički sklop. Ova bića, bili oni demoni, vampiri ili vanzemaljci, imaju sposobnost da kontroliraju naše misli do određene granice, naša fizička tijela, vrijeme i događaje u našim životima, do te točke da možemo biti iscrpljeni zbog takvog napada i dati se pod kontrolu drugoga. U slučaju vanzemaljskih otmica, proces otmice sam po sebi može biti dio procesa iscrpljivanja koliko i interakcija krađe energije.

Slučaj Betty i Barney-ja Hill-a, i svi kasniji slučajevi otmica sličnog formata, opisuju simulirani medicinski test u kojem je dugačka igla umetnuta u pupak. Francuski kalendar iz petnaestog stoljeća, *Kalendrier des bergiers*, pokazuje mučenja koja sprovode demoni nad ljudima koje su uzeli. Demonu su prikazani kako probijaju trbuh svojih žrtava sa dugačkim iglama.

Hipoteza Jacques Vallee-a o kontrolnom sustavu je interesantna u ovom pogledu:

„Vjerujem da oko nas postoji sustav koji nadilazi vrijeme kao što nadilazi prostor. Sustav može biti u mogućnosti da se pronađe u vanjskom svemiru, ali njegove manifestacije nisu letjelice u uobičajenom smislu „matica i vijaka“. NLO-i su fizičke manifestacije koje ne mogu biti shvaćene neovisno od njihovog psihičkog i simboličkog realiteta. Ono što mi vidimo u praksi ovdje nije

vanzemaljska invazija. To je kontrolni sustav koji djeluje na ljude i koristi ljude.“

Činjenica je da moderne vanzemaljske otmice zrcale demonske infestacije i vampirizam je dio povijesnog obrazca. Ovo, prema Vallee-u, ukazuje na izrađivača obrazca. Ali tko ili što je izrađivač obrazca, ili u koju svrhu upravlja kontrolnim sustavom, Vallee neće ili ne može reći.

Pa ipak, možemo malo nagađati i povući neke pokusne zaključke. Ali prvo bih željela ukazati da unatoč bolu i strahu doživljenom za vrijeme otmice, velikom broju otetih, vanzemaljci predstavljaju prije dobro nego zlo: oteni misle da su vanzemaljci naši intelektualni i moralni pretpostavljeni koji su došli ovdje da riješe naše probleme. Imajmo na umu da bi ovo mogla biti opasna i lukava laž. Primjer kako lukavo ovo laž biva propagirana leži u činjenici da mnogi pojedinci bez opsežnog znanja povijesti metafizike, bivaju uzeti tabožnjim „dobrobitima“ vanzemaljskih otmica. Naravno, za takvo djelovanje može postojati nekoliko razloga. Može biti da dodir sa „tamnom“ stranom uzrokuje da pojedinac u svojoj nutрини vuče više prema „svijetlu“, ili može biti, u stvari, laž da izazove prihvaćanje od strane žrtve.

Dr. John E. Mack, profesor psihijatrije na Harvard-u, napisao je u Otmici:

„Ideja da čovjek, žena i djeca mogu biti uzeti protiv njihove volje iz njihovih domova, automobila i školskih dvorišta od strane čudnih humanoidnih bića, da mogu biti odvedeni u letjelicu i podvrgnuti mametljivim i prijetećim procedurama je tako užasavajuća, a ipak tako poražavajuća za naše pojmove što je moguće u našem univerzumu, da je stvarnost fenomena u velikoj mjeri odbačena ili bizarno izokrenuta u većini medijskih izvještaja.... Moj vlastiti rad sa otetima me je impresionirao sa moćnom dimenzijom osobnog rasta koji prati traumatična iskustva...naročito kad ovi ljudi dobiju odgovarajuću pomoć u istraživanju svojih povijesti otmica. ...Pretpostavimo da [Kozmička inteligencija] ...nije ravnodušna prema sudbini Zemlje, smatrajući njezine životne forme i uzvišenu ljepotu kao jednu od boljih ili naprednijih kreacija. Zamislimo da je neravnoteža stvorena zbog pretjeranog porasta određenih ljudskih sposobnosti ... dijagnosticirana...kao osnovni problem. Što bi se moglo ispraviti? Dva prirodna pristupa koje možemo zamisliti su genetički i ekološki. Da li je moguće da se kroz ogroman program hibridizacije koji utječe na ogroman broj ljudi, i istodobnu invaziju naših svijesti sa promijenjujućim slikama naše samo-destrukcije, čini napor da se planet stavi pod vrstu stečaja? (Mack, 1993)

John Mack smatra da smo dužni voljeti vanzemaljce.

U skorašnje vrijeme, službenici vojne obavještajne službe, fizičari koji su unajmljeni da rade na tajnim projektima i mnogi drugi umiješani u zataškavanje su istupili da informiraju javnost. Oni su to možda uradili iz jednog od mnogih razloga. Jedan od njih može biti zato jer kako su prodrli dublje kroz veo tajnosti, bili su toliko prestravljeni time što su otkrili da ih je njihova savjest potakla da istupe u javnost. Isto tako je bilo pretpostavljeno da je sama vlada njih poslala van da „otkriju“ istine kako mogućnost prisilnog otkrića postane neizbježna. Mi možda nikad nećemo u potpunosti znati njihove motivacije.

Mi samo znamo da neke informacije koje se šire, točno pristaju izvješćima rastućeg broja građana koji su ih se sjetili bilo svjesno ili pod hipnozom, scena neusporedivog horora i

zlostavljanja od strane nekih vanzemaljskih posjetitelja.

Postoje oni koji kažu da ne možemo pretpostaviti ili nagađati koja može biti svrha vanzemaljskog prisustva na našem planetu jer se bavimo sa inteligencijom toliko naprednijom od naše vlastite da se ljudska logika ne može primijeniti. Mislim da trebamo napraviti razliku između vanzemaljske inteligencije i inteligentnih vanzemaljaca. Occam-ov princip sadrži slijedeće; kad pokušavamo shvatiti fenomen, ono što je učinjeno s manje [pretpostavki/koncepata] je učinjeno uzalud s više. (originalni princip: entia non sunt multiplicanda praeter necessitatem, pluralnost ne treba postojati ako nije potrebna, o.p)

Biblija možda sadrži trag za nas u Mateju 24 kad Isus kaže:

„Jer tada će biti velika nevolja -- tuga, jad i ugnjetavanje – takva kakve nije bilo od početka svijeta do sada; i kakve više neće biti. I da ti dani nisu bili skraćeni, ni jedno ljudsko biće ne bi izdržalo ili preživjelo; ali za volju odabranih ti dani će se skratiti. Ako ti iko reče, Gle, ovdje je Krist, Mesija! ili, Tamo je! ne vjerujte. Jer lažni će se Kristovi i lažni proroci pojaviti, i pokazivati će velika znamenja i čudesa, da bi prevarili i zaveli, ako je moguće čak i odabrane...Stoga ako ti kažu, Gle, On je u divljini, nemojte ići tamo; ako vam kažu, Gle, on je u tajnim mjestima ili unutarnjim prostorijama, ne vjerujte... Gdje god ima palih tijela, tamo će se skupljati lešinari.“ (Glava 21-28 Amplified, Zondervan, 1985).

Čovječanstvo je, zaista, palo tijelo. Podijeljena duševna jedinica. Kad životinja u divljini postane oslabljena, lešinari počinju kružiti naokolo u velikim brzim krugovima na nebu, čekajući krah. Tada kreću sa hranjenjem, ostavljajući ništa osim kostiju. Mi smo silovali i pljačkali naš planet do te mjere da nas više ne može još dugo uzdržavati. Unatoč naporima podizanja svijesti od strane zagovornika New Age-a, mi se nastavljamo mrziti i boriti protiv brata dok je gotovo svako društvo na planeti na rubu kolapsa.

Znanost je pretpostavila spor i postepen evolucijski proces i nastojala je sa svom svojom moći da prilagodi sve podatke tom kalupu. Ono što se ne uklapa je reinterpreterano ili ignorirano. Pretpostavlja se da ne samo da smo evoluirali kao ljudska bića iz nekog pretka primata, već da evoluiramo i kao kultura. Znanost nam je dala svemirski program, laser, televiziju, penicilin, sulfa-lijekove, te niz drugih korisnih izuma koji naizgled čine naše živote tolerantnijima i plodonosnijima.

Međutim, lako možemo vidjeti da to nije slučaj. Nakon tri stoljeća dominacije znanosti, može se reći da nikada prije čovjek nije bio toliko bespomoćno postavljen pred rub takvog totalnog uništenja. Naši životi, kao individue i grupe i kulture, stalno se pogoršavaju. Zrak koji dišemo i voda koju pijemo je zagađena gotovo iza granica podnošljivosti. Naša hrana je prepuna tvari koje jako malo doprinose prehrani, i mogu, u stvari, biti štetne za naše zdravlje. Stres i napetost su postali prihvaćeni dio života i može se dokazati da su ubili milijune ljudi. Mržnja, zavist, pohlepa i svađa se eksponencijalno uvećavaju. Kriminal se povećava devet puta brže nego populacija. Gutamo beskonačne količine tableta da bi se probudili, da bi zaspali, da bi odradili posao, smirili naše živce i da bi se dobro osjećali. Stanovnici zemlje potroše više novca na rekreativne droge nego što troše na stanovanje, odjeću, hranu, školovanje ili bilo koji drugi proizvod ili uslugu. (To je iznos od pola trilijuna dolara godišnje.) Više milijuna ljudi je bez

odgovarajuće prehrane i uvjeta stanovanja. Dvije stotine i četrdeset milijuna djece će umrijeti od izgladnelosti prije 2000-te godine, dok mi plaćamo zabavljačima milijune dolara da bi nas zabavljali dok se mi guramo da dođemo do kreme, sapuna ili paste za zube koja će nas napraviti seksi ili privlačnima. Nije ni čudo da smo privukli lešinare kozmosa.

Vanzemaljska prisutnost na našoj planeti je realna. Oni koji odluče zatvoriti svoje oči ovoj realnosti, to rade na svoju vlastitu odgovornost. U posljednje su vrijeme najveće filmske kompanije i televizijski programi povećali svijest javnosti o tome. Pa ipak, stav zauzet od strane medija je općenito bio sklon svrstati tematiku u područje znanstvene fantastike. Mediji sustavno ismijavaju izvješća a tabloidi pretjeruju u izvješćima do točke apsurdna tako da javnost nema pojma da su uložili u ovoj igri pravi i da se igra neprekidno. Knjiga *Clear Intent* od Lawrence Fawcett-a i Barry J. Greenwood-a (Prentice-Hall, 1984), pruža obilne, nadmoćne i nepobitne dokaze na temelju vladinih vlastitih dokumenata da su naši najviši javni djelatnici i elita naših tajnih i obavještajnih službi namjerno i uporno lagali građanima koji plaćaju poreze po pitanju vanzemaljaca posljednjih 40-tak godina ili više.

Neću reći da je ikakva obrana protiv ovakve vrste invazije praktički moguća. Sva istraživanja nisu uključena i ono što sam istražila tjera me na razmišljanje da ova bića mogu poharati naš svijet, naše živote, naše umove, po volji. Ali, čovjek se mora zapitati zašto prolaze kroz toliko muke da bi nas nagovorili da prihvatimo njihovu potpunu kontrolu ako je mogu uzeti kad god ih je volja. Možda nas mogu poharati samo fizički. Srela sam se sa slučajevima kad se činilo da su vanzemaljci izvukli deblji kraj i više nisu pokušavali kontaktirati. Bez daljnjih istraživanja još je prerano otkriti metode korištene za odbijanje ili kontrolu događaja, ali dostatno je reći da ja vjerujem da je određen proces jedinstveno učinkovit.

Pronalazim sve više i više dokaza da oni koji misle da su vidoviti ili koji imaju proročanske „snove“ ili vizije, ili druge vrste psihičkih iskustava, u stvari bivaju redovito posječeni od strane vanzemaljaca. Jaques Vallee procijenjuje da postoji veliki broj mogućih viđenja i/ili kontakata. On pretpostavlja da tamo mora biti na milijun takvih slučajeva uključujući one koji nisu zabilježeni zbog straha od ismijavanja kao i one koji su zaboravljeni, možda zbog tehnike kontrole uma. Onda ide dalje i kaže da mu je teško vjerovati u mogućnost da bi pripadnici civilizacije koja ima sposobnost putovanja vremenom i prostorom, došli u tolikom broju da urade „glupe“ stvari kao što su otmice ljudi i pravljenje primitivnih eksperimenata ili pregleda na njima. Moram se složiti. Naši doktori i znanstvenici mogu obaviti mnoge od tih postupaka koji se pripisuju vanzemalcima i to sa mnogo manje boli i traume.

Moj je zaključak, da se Mi ovdje ne bavimo sa materijalnom, zemaljskom tehnologijama. Za Boga miloga, ovi dečki prolaze kroz zidove, izvlače ljude iz njihovih tijela, kontroliraju umove, paraliziraju tijela, utječu na vremenske uvijete itd. Sva ova svojstva su kroz povijest pripisivana anđelima ili demonima ili vampirima.

Kad gledamo na problem vanzemaljaca, neprestano vidimo termine koji opisuju „svijetlo“ ili „svijetla“ ili srodni fenomen. Ovo ima tendenciju da među učesnicima stvori dojam da je doživljaj „dobar za njih“.

Apostol Pavle je napisao u drugoj poslanici Korinćanima:

„...jer sam se Sotona maskira kao anđeo svijetla, stoga nije začuđujuće ako se njegovi sluge također maskiraju kao predstavnici pravednosti. Njihov kraj će odgovarati njihovim djelima.“

To nam daje direktan nalog da promatramo djela, ili plodove radije nego pojavu ili što nam je kazano od navedenih bića.

Kao dodatak ovome Isus kaže u Mateju 12:33:

„Ili učini stablo zdravim i njegove plodove zdravima, ili učini stablo trulim i njegove plodove trulima; jer stablo je znano i priznato i suđeno po svojim plodovima.“

Svrha svega toga je, čini se, da su jedini kriterij koji možemo imati da bi ocijenili bilo koji fenomen plodovi koji iz njega proizađu, jer je moguće da se stvari prikažu kao pozitivne a da to u stvarnosti nisu. Gotovo bez izuzetka, osobe koje su iskusile „otmicu“, kad su površina ili zaslon sjećanja istraženi na odgovarajući način, otkrivaju sjećanja događaja tako jezivih u njihovim implikacijama da se prvotno tumačenje mora pažljivo pregledati. Strah pobuđen u ovim iskustvima je opipljiv. Pa ipak, vanzemaljci nekako uvjere žrtvu da je to „za njihovo dobro“ ili „za dobro planete“ ili „za poboljšanje naše rase.“ Ali Isus nam je kazao da je Sotona lažljivac i otac laži.

Druga poslanica Timoteja 1:7 kaže: „Jer nam Bog nije dao duh bojažljivosti – kukavičluka, plašljivca i dodvoravanja i puzavog straha – nego snage i ljubavi i mirnoće i dobro uravnoteženog uma i discipline i samokontrole.“ I prva poslanica Ivana 4:18 kaže: „Nema straha u ljubavi – užas ne postoji; nego potpuna savršena ljubav koja izbacuje strah izvan vrata i protjeruje svaki trag užasa.“ Ipak, cjelokupni efekt vanzemaljskog miješanja je strah, zbunjenost i izobličenje stvarnosti do te mjere da su životi mnogih definitivno rastrgani na više komada.

Sada, pretpostavljam da može biti raspravljano o tome da smo izazvani da volimo naše vanzemaljske otmice da u potpunosti testiramo naše kapacitete za potpunu savršenu ljubav. Međutim, mislim da postoji mnogo drugih pitanja za razmatranje prije nego li prihvatimo taj zaključak.

Što to znači za nas u praktičnom smislu, ovdje, na zemlji, danas?

To može značiti da su vanzemaljske inteligencije, slijedeći put služenja sebi, utjecale na vode našeg društva da nas vode putem samouništenja tako da bi se oni, vanzemaljci, mogli sakupljati oko palog tijela naše rase i hraniti se našim emocijama, našim energijama, našim vlastitim mesom. Oni su ovdje, oni nas namjerno zastrašuju na svaki mogući način da nas drže zbunjenim i izvan ravnoteže. Oni ubacuju filozofske laži i izobličenja u našu kulturu da bi što je više moguće ljudi zalutalo. Oni kontroliraju lavove industrije, vlade i kulture tako da ono što postoji u našem svijetu je izokrenuto s „uvijanjem“, osobito naopakim, rastavljenim, iskrivljenim postojanjem kojim vlada prevara i laž. Mi živimo u zastrašujućem, naopakom svijetu gdje je sve što njegujemo kao dobro, plemenito, pošteno i pravedno poremećeno, zamazano, deformirano i učinjeno ružnim. I još groznije od ovog, mi prihvaćamo to kao normalno. A još jezovitije, mi odbijamo sve to uočiti i idemo tako daleko da tvrdimo da sve te stvari ne postoje nigdje osim u

našim umovima. I čini se, da oni mogu harati naš realitet kad ih je volja bez našeg pristanka.

Ako pogledamo dublje u fenomen NLO-a/vanzemaljaca, vidimo stvari koje se jednostavno ne uklapaju. Razina zbunjenosti na ovom polju je grozna. Čini se da su sve laži i prevare. Slojevi i slojevi laži. Zbunjenost, zbunjenost i još zbunjenosti.

Vrijeme je da se svijet probudi u vezi ovog fenomena. U prošlosti smo se bavili sa diskarniranim bićima i demonima. Mi se bavimo sa diskarniranim bićima i demonima sada, samo što ih zovemo „vanzemaljci.“ Oni su vjerojatno uvijek BILI „vanzemaljci!“

Napad ovih bića je polagan, pažljiv i podmuklo varljiv. Jedina obrana koju imamo je znanje: da možemo od trenutka do trenutka znati gdje smo, što se događa, i koji izbor donijeti. „Ako obitavate u mojoj riječi, čvrsto se držite Mog učenja i živite u skladu s njima ... znat ćete istinu i istina će vas osloboditi.“ Ta istina uključuje realnost duhovnih i demonskih opsjedanja.

Bili smo upozoreni da će se pojaviti sile koje djeluju u ovom vremenu koje će biti toliko zbunjujuće i toliko varljive da: „prevare i zavedu, ako je moguće čak i odabrane...“ Smatram da to znači da su izabrani, u stvari, glavne mete. I moj rad sa vanzemaljskim otmicama u nekim slučajevima to i dokazuje.

Ali, najveća prevara od svih je, kao što sam prije navela, učenje da ne postoje negativne snage, a ako i postoje, u svakom slučaju, mi ne moramo brinuti o njima zato jer ako samo imamo lijepe misli, meditiramo redovito i koristimo naše afirmacije, onda ništa odvratno neće ući u našu realnost.

Nakon trideset i pet godina studiranja i poučavanja metafizike, uključujući i dubinske analize o opsjednutosti demonima, mogu vas uvjeriti da se zlo nagovješćuje u naše živote pod maskom dobrote i istine. Poteškoće pri razgovoru o zlu danas ne dolaze iz čudnog ili bizarnog, nego radije iz inzistiranja medija da su religiozna gledišta dobrog i zlog zastarjela. Problem je dodatno pogoršan New Age učenjem da „zlo“ jednostavno ne postoji osim ako ga pojedinac ne stvori u svojoj stvarnosti. Ovo je važna točka jer proces zla prati liniju erozije naše spiritualnosti kroz eroziju znanja. Ne postoji bolji način zaštite aktivnosti zla nego da im poričemo postojanje. Istina je, u apsolutnom smislu, da je zlo „samo-kreirano“. Ali vrlo često sebstva koja stvaraju zlo i koja ga žele ovjekovječiti, su na višim nivoima denziteta i protiv kojih mi nemamo obrane osim kroz znanje o tome tko su i kako djeluju. Moramo naučiti o lažima da bi mogli uočiti istinu.

Postoje oni koji govore o „palim anđelima“ koji su postali „Sotonine sluge.“ Međutim mnoga drevna učenja opisuju ovaj stav, ovu suštinu zla, kao nešto što postoji „Od Početka Vremena.“ To ukazuje da je oduvijek postojao put „tame“ ili „služenja samom sebi“ od trenutka stvaranja. To znači da na jednoj strani kovanice imamo ljubav prema bližnjem svom kao čin voljenja Boga i sebe; i na drugoj strani, oprečnu filozofiju o voljenju samog sebe kao Boga i korištenju drugih da bi ovjekovječili ovu ljubav prema sebi što je podjednako vrijedno. Možda bi se čak moglo reći da bez napetosti opozicije, ništa ne bi moglo ili ne bi postojalo.

Čini se, da na apsolutnom nivou, ništa u egzistenciji u stvari može biti nazvano „lošim“. Bez raspeća ne može biti uskrснуća. Bez tame za čišćenje, tamo ne može biti velikog dotoka

svijetla. Sila tame je ta koja odnosi grijeh Zemlje. Svjetlost je ta koja onda donosi istinu da popuni stvoreni prostor.

Ako izbacimo izraze svijetlo i tama, dobro i zlo, onda nam ostaju klinički izrazi pozitivnih i negativnih polariteta. Postoji vrh negativnog polariteta i tamo se nalaze entiteti iz mnogih svjetova koji slijede ovaj put. Moramo razumjeti da je to put. On ima vrijednost u svijetu stvaranja. Ukoliko je bilo namjenjeno da bude uništen, zar Bog ne bi mogao prekinuti sve naše probleme i umiješati se i vratiti tu energiju Sebi?

Postoje oni koji vjeruju da im stavljanje pažnje na te ideje „daje energiju.“ Ovo je istina samo ako se fokusira na ovaj način sa namjerom sudjelovanja. Međutim, sveobuhvatno znanje o ovim silama je apsolutno potrebno imat da bi znali kako da im damo manje energije.

„Jedina stvar potrebna za trijumf zla je da dobri ljudi ne čine ništa.“

Najsigurniji znak opsjednutosti je gubitak kvalitete ljudskog identiteta. Ovo je interesantno u svijetlu činjenice da mnogi opisuju svoje otmičare kao neponovljivo „neljudske“ i da su naizgled bez emocija. Tu je neka bit, neka vrijednost koju kao odvojeni i cjeloviti narod cijenimo i poštujemo, koja je napadana, ugrožena ili uništena đavoljom posesijom. To nema nikakvih veza sa našim funkcijama u našim tijelima. Opsjednuti ljudi mogu djelovati i djeluju uspješno na svom poslu i u društvu općenito. U stvari, što je posesija savršenija manje je vjerovatno da će biti bilo koji poremećaj u svakodnevnim djelatnostima.

Ali oni koji su savršeno opsjednuti nemaju kvalitete unutaršnjeg sebe i unutarnju povezanost sa ostalim ljudskim bićima koje opažamo kao ljudska bića. Možemo vidjeti ljudskost kao varijablu - možemo misliti da ju nemaju svi jednako – čini se da neki imaju malo toga – onu koju mi imamo može varirati ili u potpunosti podbaciti.

Većina religija po svijetu vidi izvor ljudskosti kao dar od Boga u njegovim mnogim licima. Proces posesije se sastoji od erozije ljudskosti koju Bog daje.

Posesija nije proces magije. Duh je stvaran; duh je stvaran obrazac energije; energija/duh je osnova sve materije. Kao što djelići željeza stvaraju obrasce na papiru koji je smješten iznad magneta, to rade i naša tijela i svaka trodimenzionalna forma stvarnosti građena od atoma odgovarajući na elektromagnetske potrebe duha. I znajući to, čini se da je tamo rat duha koji se odvija u sadašnjem vremenu, i da je velik dio ovog rata vođen kroz interakcije između vanzemaljaca i ljudi, i između ljudi, i sa drugim ljudima te čak unutar samih ljudskih individua.

Rečeno mi je u jednoj sesiji hipnoze sa klijentom da se stvaran rat vodi u višim denzitetima na našem nebu. Pitala sam ga zašto mi to ne možemo vidjeti. Rečeno mi je da mogu ako jednostavno obratim pažnju na vrijeme i tektonsku aktivnost na planeti. Primila sam interesantnu potvrdu ove izjave nekoliko dana nakon toga u studenom 1994. u izdanju „Earth“ časopisa:

Čudne se stvari događaju u gornjim slojevima zemaljske atmosfere. Nešto tamo gore oslobađa kratke, intenzivne bljeskove gama zraka. I misteriozni sjajeći oblici se primjećuju iznad munja.“

(Upward Lightning, Steve Mirsky)

Da li će se na kraju ova aktivnosti prevesti u slučajeve „matica i vijaka“ na našem nebu, ja mislim da, uvjetno, možemo reći da. Jedan od mojih subjekata je govorio o ogromnoj armadi svemirskih brodova koji dolaze prema nama „jašući na valu“, to je navodno velika erupcija kozmičke snage koja dolazi k nama kao odgovor na veliku negativnu aktivnost na našoj planeti. Sve ovo je poprilično jezivo i morali bi se zapitati da li je to još jedna laž da izazove strah u nama ili je dio toga istinit a dio lažan? Poteškoću koju imamo je u razumjevanju koje moći ta bića posjeduju i da li se možemo obraniti i kako.

Ako čitatelj od mene očekuje direktan odgovor, biti će razočaran. Informacije koje ja posjedujem trebaju više istraživanja i primjene prije nego li ih prezentiram. Moja vlastita iskustva i iskustva onih sa kojima sam radila, pokazala su mi da možda nije moguće praktički učiniti bilo šta u fizičkom smislu da zaštitimo sebe. Jedino što mislim u svezi toga je: ako ova bića mogu dobiti sve što žele jednostavno tako da dođu i preuzmu ono što žele, da li bi potrošila toliko vremena na stvaranju užasa i zbunjenosti? Alternativan zaključak bi bio: možda su užas i zbunjenost upravo ono što oni žele proizvesti jer se time hrane.

Jedina stvar koju u ovom trenutku mogu reći je da vjerujem da nas se iskorištava i lukavo vara. Imamo povijesne zapise ovih fenomena koji se proteže tisućama godina u prošlost. Također imamo povijesne zapise načina i sredstava kako da se nosimo s navedenim fenomenom u smislu naše zaštite. Trebamo preispitati našu prošlost i naučiti što su znali drevni narodi. Moramo odstraniti oblake mita i iskrivljenost kojom je okružena istina i otkriti koje moći mi zaista imamo i kako ih manifestirati. I onda, što je više važno, mi moramo znati kada i kako da manifestiramo naše istinske sposobnosti. Ovi momci ne bi provodili toliko vremena terorizirajući nas i pokušavajući da uđu unutra na stražnja vrata ako bi bilo moguće za njih da se ušetaju direktno. Postoji nešto što mi imamo, što oni žele. Postoji neka moć koju mi imamo koju oni ne žele da otkrijemo. Moramo saznati šta je to. To bi mogla biti naša jedina nada.

Tekst prenesen sa: <http://www.matrixworld-loviste.com/otmicedemonivampiri.htm>

Ovdje može biti Vaša reklama